WALT DISNEY'S

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Donald Duck

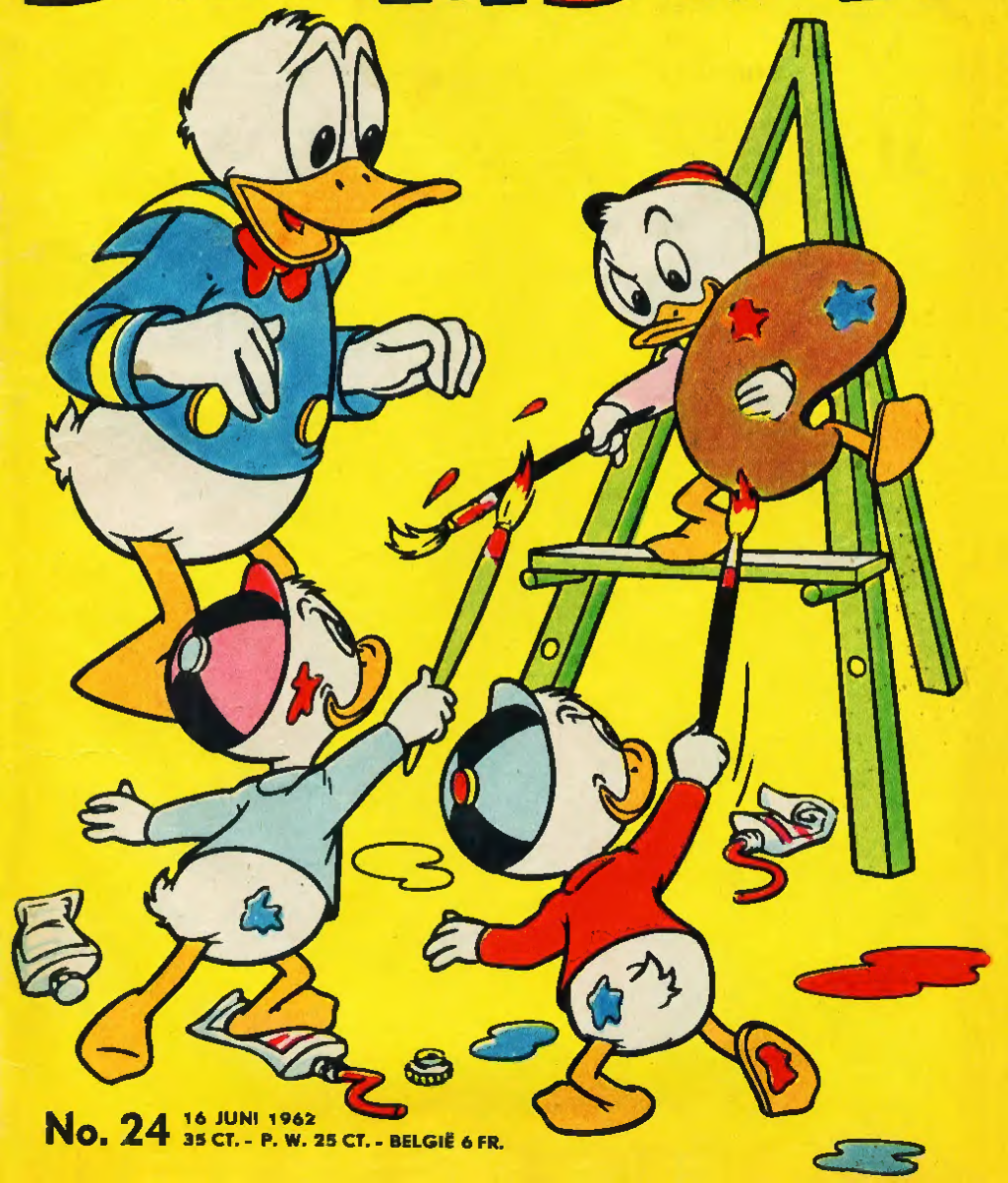

No. 24 16 JUNI 1962
35 CT. - P. W. 25 CT. - BELGIË 6 FR.

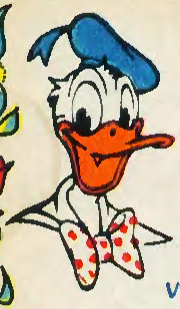

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

„TOVERBALLEN!" zei Kwak. „Nee, Engels drop!" riep Kwik. „Of misschien wel toffies!" zei Kwak. „Waar hebben jullie het toch over, jongens?" vroeg ik.

„Oom Dagobert heeft gezegd dat hij ons genoeg snoep voor een hele week zal geven!" riepen ze alle drie tegelijk. „Genoeg voor een hele week? Sjongejonge! Hoe hebben jullie dát voor elkaar gekregen?" vroeg ik verbaasd.

„Ja, ziet u, Oom Donald," vertelde Kwik. „We waren bij Oom Dagobert en toen zei hij dat als we een snoepje wilden hebben, we dat konden verdienen. Eerst zeiden we natuurlijk dat we geen trek hadden in snoep, want u weet net hoe Oom Dagobert is. Hij zou ons gerust de hele middag laten werken voor één snoepje! Maar toen beloofde hij ons genoeg snoep voor een hele week, als we hem een paar uur in zijn geldpakhuis zouden helpen. Nou, dat vonden we een goede ruil." „Hebben jullie je snoepjes nu al gekregen?" vroeg ik nieuwsgierig. — „Nee, hij zei dat hij ze wel zou komen brengen. Het is natuurlijk zoveel, dat hij wel met een vrachtauto zal komen!" Maar oom Dagobert kwam niet met een vrachtauto. „Ziezo, jongens," zei hij, toen hij even later binnen stapte. „Hier hebben jullie je snoep!" En hij gaf aan elk van de jongens een klein pakje. „M-maar . . . dat is toch niet genoeg voor een hele week?" vroeg ik verbaasd. „Ja hoor, en als ze een beetje zuinig zijn, nog wel voor twee weken ook!" lachte Oom Dagobert. Weten jullie wat er in die pakjes zat? Kauwgom!

OOM DONALD

✻ OOM DONALDS BRIEVENBUS ✻

RIA BOEVE, MOERKAPELLE. Hoe gaat het nu met je meetkunde? Begrijp je het al een beetje beter? Ja, je moet er altijd een heleboel dingen voor uit je hoofd leren, maar als je die eenmaal kent, gaat het wel, hoor!

ADRIE VRIJSEKOOP, ALPHEN A/D RIJN. Ik vond je briefpapier heel mooi, maar je brief was wel erg kort! Ik houd van heel lange brieven. Als je me weer 'ns schrijft, wil ik meer van je horen, hoor! Goed?

GEETJE DETHMERS, SNEEK. Ja, het is wel heel erg, als je ons weekblad weg moet gooien, maar eigenlijk hoort het ook niet op school, hè? Als iedereen in de klas zomaar ging zitten lezen, zou er van leren niet veel terecht komen!

ABEL HOOGSTRA, FOXHOL. Eindelijk sta je dan nu ook eens in de brievenbus! Het duurt altijd een poosje voor je er in komt, want er staan zoveel jongens en meisjes op ons wachtlijstje, dat je niet meteen al aan de beurt bent.

MIEKE JANSEN, MAASTRICHT. Wat leuk dat je zo goed gitaar kunt spelen, zeg! Treed je wel 'ns op of nog niet? En zing je er ook bij? Ik zou je best eens willen horen spelen!

Jullie brieven zijn altijd van harte welkom, jongens en meisjes.

Schrijf gerust zoveel je maar wilt naar DONALD DUCK, Postbus 792, Amsterdam, of naar DONALD DUCK, Postbus 2, Antwerpen 19, als je in België woont. Links boven in de hoek van de envelop moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus, en op de achterkant duidelijk je naam en adres. Tot schrijfs, hoor!

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 24

Door één letter voor elk van de zes woorden, die in het puzzelplaatje staan, te plaatsen, krijg je zes nieuwe woorden die de volgende omschrijving hebben:

1. tegenovergestelde van koud,
2. een klein beetje,
3. groene weideplant,
4. stille haat,
5. solozang in een opera,
6. grote waterplas.

Als je nu de beginletters van de zes nieuwe woorden achter elkaar zet, krijg je de naam van iets dat met deze krijgshaftige roodhuid te maken heeft. Schrijf de naam die je hebt gevonden, op een briefkaart en stuur die vóór 21 juni: als je in Nederland woont naar **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam en als je in België woont naar **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19. Zet duidelijk je naam en adres op de kaart en vermeld in de linkerbovenhoek „Oplossing 24".

Veel succes!

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen de namen van de prijswinnaars van Donald Duck nr. 17:

1a prijs: Peter valk, **Doorwerth.**

2e prijs: Afra Visser **Hoogkarspel.**

3e t/m 12e prijs: Laurien Guiljam, **Marknesse;** Herman van Hessen, **Dalfsen;** Nellie v. d. Meulen, **Brunssum;** Bert van Meeuwen, **Rotterdam;** Wilma Bommers, **Rucphen;** Lammert Nienhuis, **Kantens;** Margaret Willemsen, **Apeldoorn;** Roel Ooms, **Schiedam;** Corine Kuyper, **Soestdijk;** Marcus de Regt, **Vlissingen.**

13e t/m 22e prijs: Ellen Heertje, **Amsterdam;** Gerrit Boer, **Moerdijk;** Margriet Alkema, **Amersfoart;** Hans Bonte, **Brussel 15, (België);** Anneke Hollander, **Lisse;** Hans Meinders, **Emmerschans;** Gerda Vertroost, **Wijdewormer;** Gerrit Roseboom, **Arnhem;** Dorine van Heerdt, **Den Haag;** Ton Rennen, **Dudenhoeh.**

De oplossing van prijsvraag no. 22 luidt: PELIKAAN.

✻ PRIJZEN ✻

Beste prijs: Een Kodak Starlet fototoestel, winkelwaarde f 23.50; tweede prijs: een Pelikan vulpen met gouden pen, winkelwaarde f 17.50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: 'n „Donald Duck" vulpotlood.

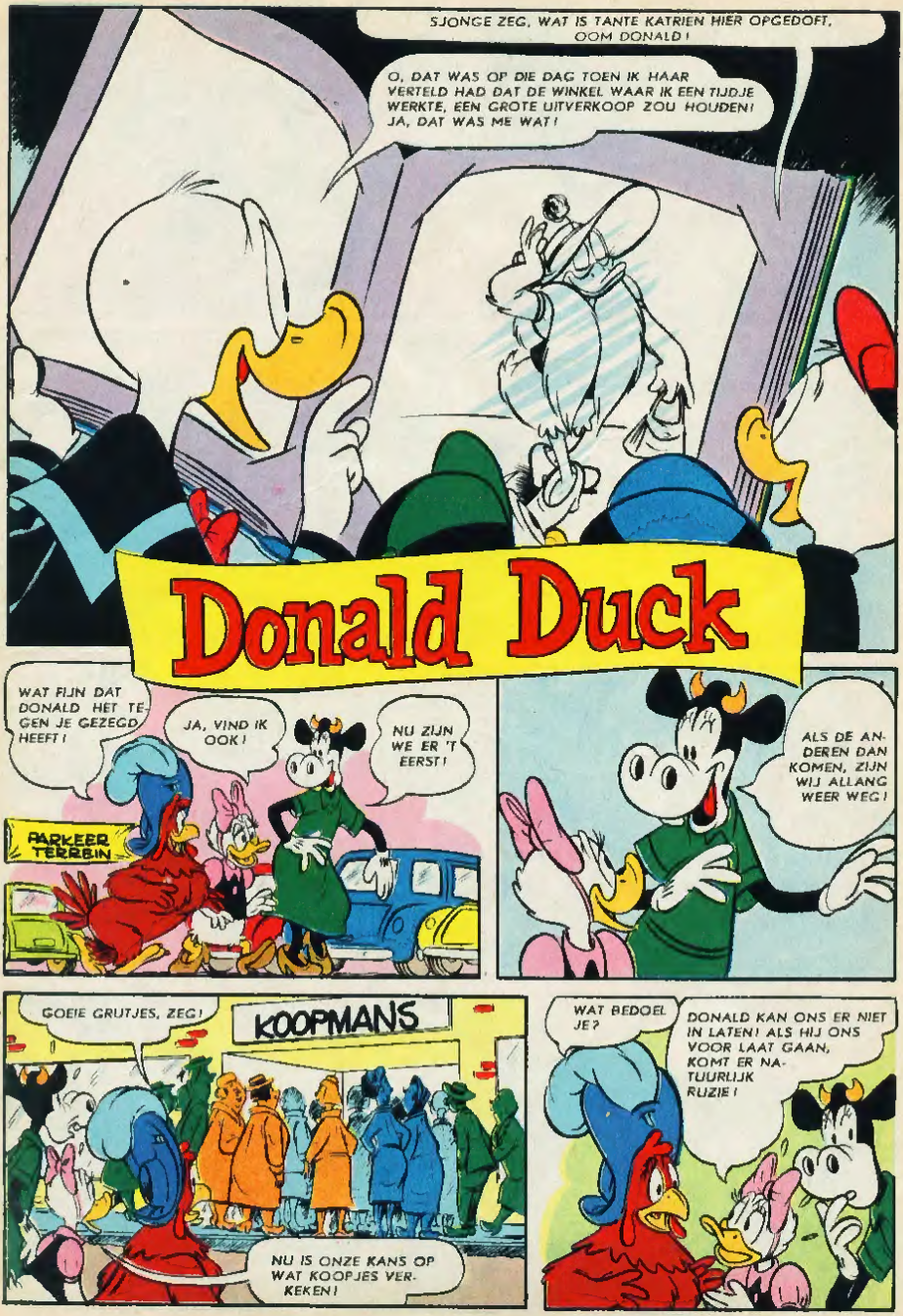
SJONGE ZEG, WAT IS TANTE KATRIEN HIER OPGEDOFT, OOM DONALD!
O, DAT WAS OP DIE DAG TOEN IK HAAR VERTELD HAD DAT DE WINKEL WAAR IK EEN TIJDJE WERKTE, EEN GROTE UITVERKOOP ZOU HOUDEN! JA, DAT WAS ME WAT!
Donald Duck
WAT FIJN DAT DONALD HET TEGEN JE GEZEGD HEEFT!
JA, VIND IK OOK!
NU ZIJN WE ER 'T EERST!
PARKEER TERRBIN
ALS DE ANDEREN DAN KOMEN, ZIJN WIJ ALLANG WEER WEG!
GOEIE GRUTJES, ZEG!
KOOPMANS
NU IS ONZE KANS OP WAT KOOPJES VERKEKEN!
WAT BEDOEL JE?
DONALD KAN ONS ER NIET IN LATEN! ALS HIJ ONS VOOR LAAT GAAN, KOMT ER NATUURLIJK RUZIE!

DAN ZULLEN WE ER IETS ANDERS OP MOETEN VINDEN! IK WEET AL WAT WE KUNNEN DOEN! LUISTER MAAR...

ALS WE NU 'NS... PSST... PSST...
HET KLINKT NIET ZO GEK!
ZOU HET WEL EERLIJK ZIJN?

NATUURLIJK IS HET EERLIJK! MAAK JE DAAR MAAR GEEN ZORGEN OVER, KATRIEN!
IK WEET NIET OF HET WEL GOED IS, MAAR...

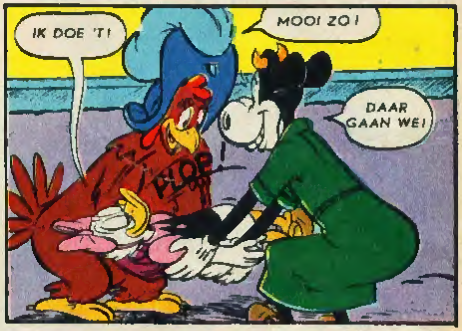
IK DOE 'T!
MOO! ZO!
DAAR GAAN WE!
FLOP!

OPGEPAST! HIER KOMT EEN ETALAGEPOP!
OPZIJ ALLEMAAL! OPZIJ ALLEMAAL!

EN IN DE WINKEL...
IK BEGRIJP HET NIET..... WAAR BLIJVEN ZE NOU?
KLOP! KLOP!

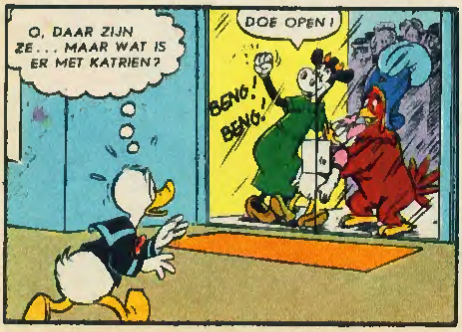
O, DAAR ZIJN ZE... MAAR WAT IS ER MET KATRIEN?
DOE OPEN!
BENG! BENG!

DAT HEBBEN WE GEDAAN VOOR DE MENSEN DAAR BUITEN! WE LEGGEN HET JE LATER WEL UIT!
KLIK!
DA'S GOED, KLAARTJE!

JE ZULT NOG EVEN VOOR ETALAGE-POP MOETEN SPELEN, KATRIEN!
WAAR ZIT JE, DONALD? WEET JE AL WAT JE MOET DOEN STRAKS?
DAT IS DE BAAS!
GOEIE GRUTJES!
VERSTOPPEN JULLIE JE, GAUW! IK ZORG WEL VOOR KATRIEN!
VOORZICHTIG HOOR!
BEN JE NOG ALTIJD MET DE ETALAGE BEZIG?
IK BEN ZO KLAAR, BAAS!
EN EVEN LATER...
IK KOM JE STRAKS WEL WEER HALEN! GOED!
IK HOOP DAT IK ZO LANG STIL ZAL KUNNEN STAAN!
ZIE ZO, KLAAR! WAT NU?
KOM MAAR MEE!
BENG!
WAT EEN MOOIE POP!
NET ECHT, HE?
OEI! EEN VLIEG!
KIJK 'NS! ZE HEEFT HAAR OGEN OPENGEDAAN!
NOU! DAT KUNNEN DE MEESTE ETALAGE POPPEN!

VERSCHRIKKELIJK! IK GELOOF DAT IK MOET...
HA-TSJOE!
EN KUNNEN ZE NIEZEN OOK?
DAT DACHT IK NIET...
TRRRING
ER KLOPT IETS NIET DAAR!
SCHIET OP! WE MOGEN ER IN!
DAT WAS NET OP TIJD!
KOM MEE!
DAAR GAAN ZE EN IK DENK DAT DONALD MIJ HELEMAAL IS VERGETEN!
TE LAAT! IK HOOP DAT DE ANDEREN ER OP TIJD BIJ WAREN!
DAT IS VAN MIJ!
IK HAD HET 'T EERST!
EEN PAAR MINUTEN DAARNA...
IK HEB IETS TE PAKKEN GEKREGEN, HOOR!
PRACHTIG, KLAARTJE!
EN DAAR KOMT KLAARTJE KOE OOK AAN!
WAT EEN BOF, ZEG!
HET WAS DE MOEITE TOCH WEL WAARD!
ZONDER DONALD HADDEN WE GEEN KANS GEHAD!
DAT IS WAAR OOK!

MISSCHIEN WIL HIJ ONS WEL EVEN HELPEN, DIT IN DE AUTO TE KRIJGEN!
WIJ GAAN VAST NAAR BUITEN!

INTUSSEN WOEDT BINNEN DE STRIJD DOOR...
KALM BLIJVEN, DAMES! ER KOMEN NOG MÉÉR KOOPJES! NOG EVEN GEDULD MAAR!

HET SPIJT ME DAT IK JE NIET KON KOMEN HALEN, KATRIEN!
DAT WAS NIET ERG! HELP JE ME EVEN?

NATUURLIJK! IK BRENG HET WEL NAAR BUITEN!
BEDANKT!
KIJK UIT, MENEER!

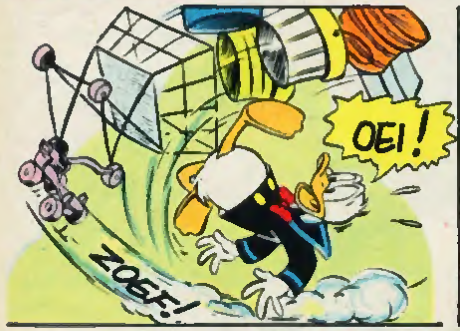
OEI!
ZOEF!

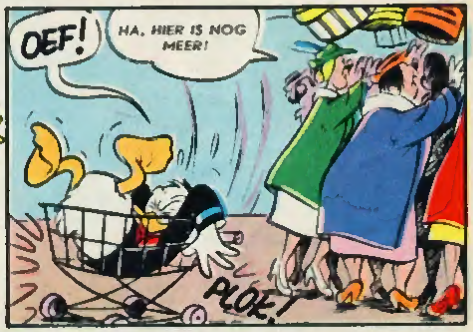
OEF!
HA, HIER IS NOG MEER!
PLOE!

IK NEEM DIT!
AFBLIJVEN!
(SLIK!) DAAR GAAN AL DIE PAKJES!

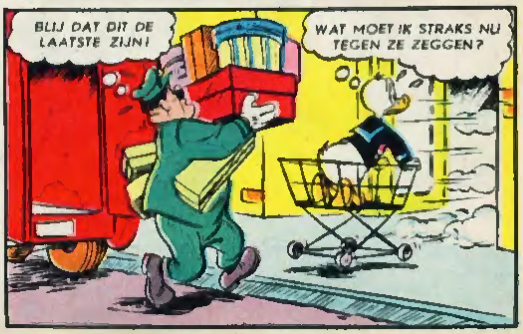
BLIJ DAT DIT DE LAATSTE ZIJN!
WAT MOET IK STRAKS NU TEGEN ZE ZEGGEN?

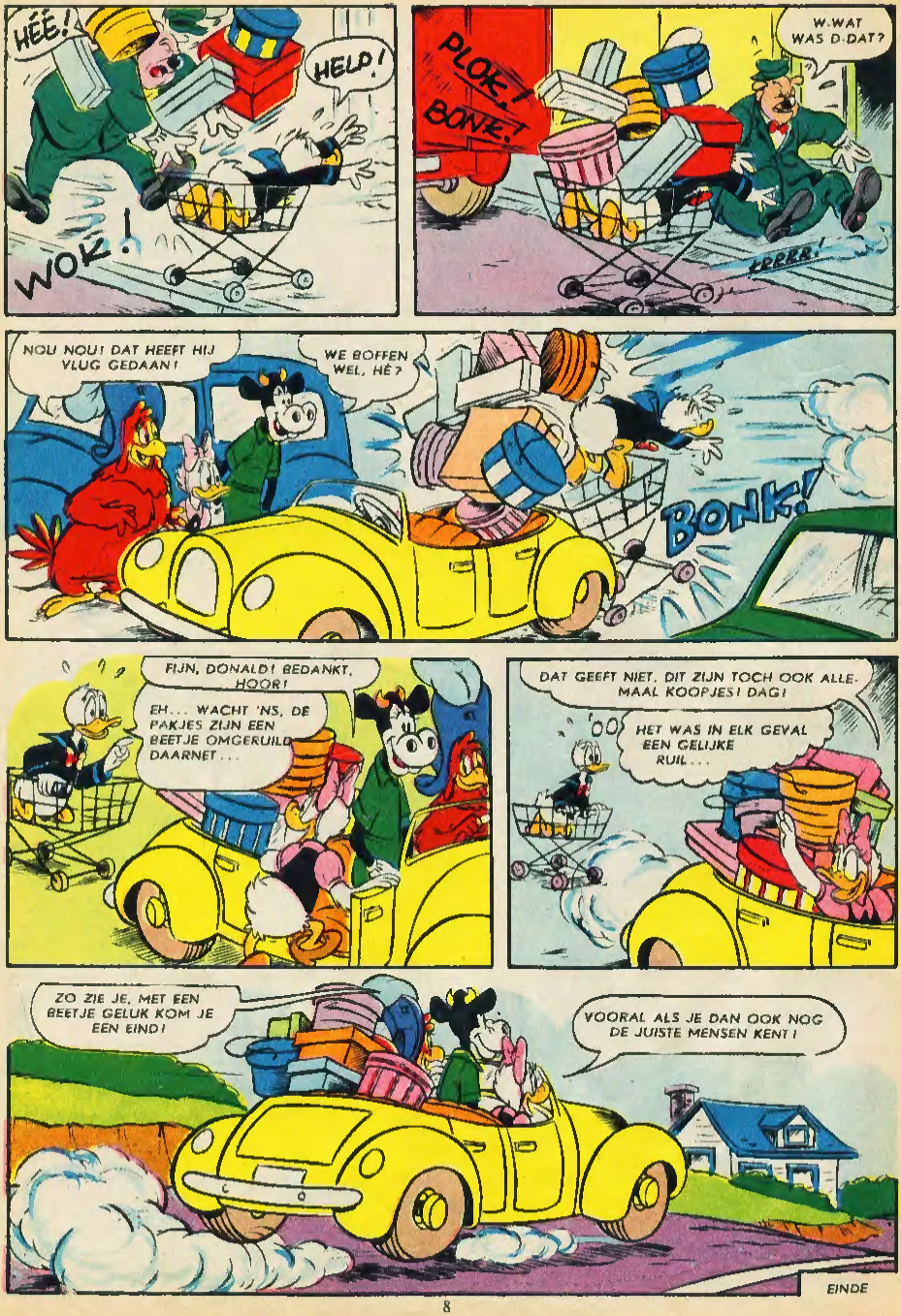
HÉÉ!
HELP!
WOK!
PLOK!
BONK!
W-WAT WAS D-DAT?
KRRRR!
NOU NOU! DAT HEEFT HIJ VLUG GEDAAN!
WE BOFFEN WEL, HÉ?
BONK!
FIJN, DONALD! BEDANKT, HOOR!
EH... WACHT 'NS, DE PAKJES ZIJN EEN BEETJE OMGERUILD DAARNET...
DAT GEEFT NIET. DIT ZIJN TOCH OOK ALLEMAAL KOOPJES! DAG!
HET WAS IN ELK GEVAL EEN GELIJKE RUIL...
ZO ZIE JE, MET EEN BEETJE GELUK KOM JE EEN EIND!
VOORAL ALS JE DAN OOK NOG DE JUISTE MENSEN KENT!
EINDE

PAARDEN-RUSTHUIS

PAARDEN die hun hele leven gezwoegd en gedraafd hebben, hebben recht op een rustige „ouwe dag"! meent men in Engeland. Vlakbij Londen staat er dan ook een rusthuis voor oude paarden.
Je vindt er allerlei soorten paarden, zowel fraaie renpaarden als dieren, die hun hele leven voor een eenvoudige schillenkar hebben gelopen.
Ze zijn er allemaal even hartelijk welkom en ze worden er voortreffelijk verzorgd: een ruime, warme stal is er, heerlijk eten en als het mooi weer is, mogen ze op een grote weide.
Deze inrichting werd gesticht door een rijke dierenvriendin, die er haar uitgestrekte landgoed geheel voor beschikbaar heeft gesteld.

De kosten van het onderhoud worden betaald door de eigenaars van de oude paarden en door een vereniging van paardenvrienden.

Griekse tempel, een driehoek, een schrijfmachine en nog veel meer. Als je straks voor een examen opgaat, dan wensen we je veel succes!

✳ WACHTEN EN ✳
✳ ✳ BREIEN ✳ ✳

Misschien heb je weleens in de wachtkamer van een dokter moeten wachten tot je aan de beurt was en toen, om je niet te vervelen, in de tijdschriften gebladerd, die daar op de tafel lagen. Bij een dokter in Southwick in Engeland vind je tegenwoordig — naast de bekende tijdschriften — in de wachtkamer ook een mand met breinaalden, wol en ten dele gebreide vesten, truien, mutsen, babykleding en noem maar op. Er staat een bordje bij: „Willen de patiënten (en dan zullen daar wel de dames en meisjes mee bedoeld worden) die moeten wachten, met één van de breiwerkjes doorgaan?" Het is een idee van de vrouw van de dokter. Zij is van plan, de gebreide kleding gratis aan behoeftige gezinnen uit te reiken.

Oplossing Verborgen boomnamen: 1. wilg. 2. iep. 3. linde.

dingen en dagen van Donald Duck

BEER IN BED

Toen een boer, die alleen op een afgelegen boerderij bij de Poolse-Tsjechische grens woont, op een avond thuis kwam, trof hij een grote beer slapend in zijn bed aan. Hij probeerde het dier wakker te maken, maar dat ging niet. De beer gromde eens, draaide zich om en sliep rustig door. Ten einde raad ging de boer die nacht maar op de grond slapen. De volgende ochtend stond de beer voor dag en dauw op en verliet het huis. Dezelfde avond kwam hij echter terug en koos weer het bed van de boer als legerstede. Zo ging het veertien dagen lang. Daarna verscheen de beer niet meer en kon de boer weer ongestoord van een nachtrust in zijn eigen bed genieten.

✳ KOMPASPLANT ✳

In de Verenigde Staten groeit een plant, die reizigers in afgelegen streken in noodgevallen uitstekende diensten kan bewijzen. Deze plant kan namelijk als kompas dienen, aangezien hij de bijzondere eigenschap heeft, dat zijn bladeren steeds in de richting noord-zuid groeien. Men heeft deze plant dan ook de toepasselijke naam „kompasplant" gegeven.

Met de hier afgebeelde postzegel van Canada willen we speciaal de meisjes en jongens, die in de komende weken weer gaan zwoegen en blokken voor een examen, een hart onder de riem steken. Deze zegel herinnert er namelijk aan, dat de kennis die je door het volgen van onderwijs hebt verkregen, je in het leven dat voor je ligt, heel veel macht kan geven.
Het is dus werkelijk de moeite waard, eens extra je best te doen.
In het midden van de zegel staan twee tieners, die met het door hen behaalde diploma in de hand triomfantelijk de toekomst in kijken.
Voor de achtergrond heb je echt wel een vergrootglas nodig.
Je ontdekt dan een groot aantal voorwerpen, die ieder op zich een bepaalde tak van onderwijs voorstellen, zoals bijvoorbeeld een microscoop, een schietlood, kamraderen, een bijbel, een penseel, een

VERBORGEN BOOMNAMEN

IN elk van deze drie zinnen staat de naam van een boom verborgen. Kun je ze vinden?

1. Ik wil geen woord hierover horen.
2. Die Piet is een vervelende kerel.
3. Ben jij al in de keuken geweest?

Walt Disney's

Willie Wortel

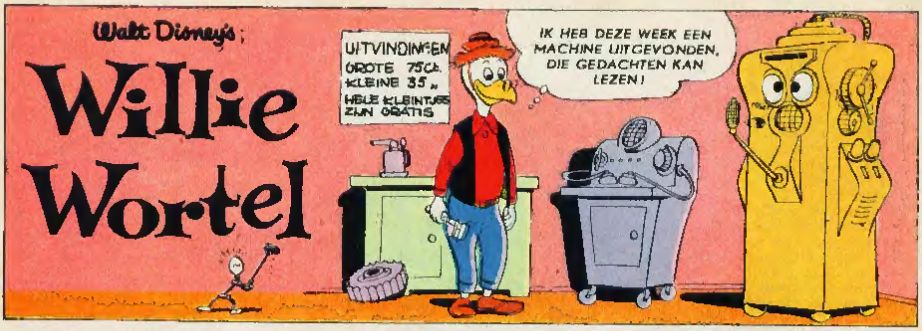

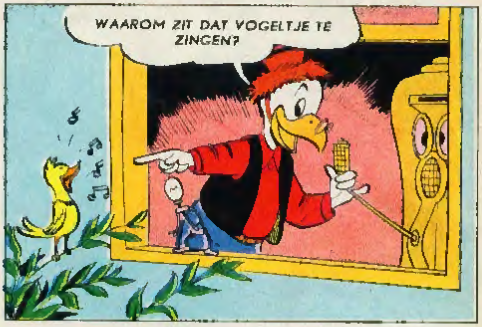

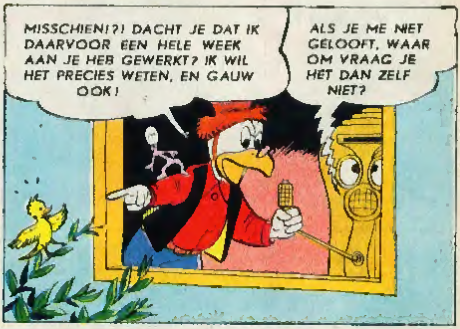

DAT WAREN TWEE HEEL VERSTANDIGE VRAGEN EN IK KRIJG ER DOMME ANTWOORDEN OP! ZOU ER EEN SCHROEFJE LOS ZITTEN?
IK WEET ZELF WEL EEN BETERE MANIER OM HEM TE VANGEN!
MET EEN NET HEB IK HEM ZO TE PAKKEN!
FSST
SPETTER
IS ER NOG EEN ANDERE MANIER?
STROOI ZOUT OP ZIJN STAART!
IK HEB GENOEG VAN DIE MACHINE! HET DING IS NOG EIGENWIJS OOK!
LIJM OP EEN BOOMTAK DAT IS DE BESTE MANIER OM HEM TE VANGEN!
KOM DAN, VOGELTJE! KIJK 'NS WAT EEN FIJNE TAK DIT IS!

HIJ KLEEFT HELEMAAL NIET, ZIE JE WEL?
OEF!
PUF!
KRAK!
ER MOET EEN ANDERE MANIER ZIJN!
STROOI ZOUT OP ZIJN STAART!
DIE MACHINE STAMP IK NOG 'NS IN ELKAAR! DIT MOET WETENSCHAPPELIJK GEDAAN WORDEN!
IN DEZE VOGELVERMOMMING KAN IK ZO NAAR HEM TOE LOPEN EN HEM GRIJPEN!
TWILP!
TWILP!
AU! HOU OP! HELP!

WAT ZOU DAT „TSJILP" HEBBEN BETEKEND?
IEPS!
PLOP!
EN ZO...
EN NU GAAT DEZE MACHINE JOUW GEDACHTEN LEZEN... WAAROM ZAT JE DAARNET TE ZINGEN?
O, MISSCHIEN OMDAT IK BLIJ WAS! MISSCHIEN OMDAT IK VRIJ WAS!
EVEN LATER...
TWIET! TWIET!
VAN DE WIJS!
GOEIE GRUT..ES! WAAROM ZOU DIE MAN DAAR IN DE BOOM ALS EEN VOGEL ZINGEN?
O, MISSCHIEN OMDAT IE BLIJ IS! MISSCHIEN OMDAT IE VRIJ IS!
EEN MAN, DIE ALS EEN VOGEL ZINGT! EEN MACHINE, DIE ALS EEN MENS PRAAT! DAT IS TE GEK OM LOS TE LOPEN! IK MOET MAKEN DAT IK WEGKOM!

LAAT EEN ZIEN WAT JE KUNT

✳ BADKUIP-PROEF ✳

WIJ zullen nu 'ns een bootje, in plaats van door de wind of door een waterschroef, laten voortstuwen door een propellor, die in de lucht draait. Een raceboot met een vliegtuigmotor wordt het dus! De krachtbron moet een miniatuur elektromotortje worden, waarvoor de stroom wordt geleverd door batterijen. Monteer de motor op een plankje, dat indien mogelijk ergens onder of tussen wordt geklemd, of aan de romp wordt vastgespijkerd of geschroefd. De schroef as komt vanzelfsprekend hoger te liggen en loopt door twee staanders van hout, hard hout. De propellor en het schroefwieltje worden met metaallijm op het asje bevestigd. Beide wieltjes verbinden we nu met elkaar door middel van een rubber bandje. Hoe je de propellor moet snijden, kun je op de tekening duidelijk zien. Werk kalm en voorzichtig en gebruik licht hout. Schilder de bladen fel geel met aan de tippen kleurbanden, de rest zilver. Zorg er voor dat in de draaipunten nergens verf komt. Bedenk dat het maar een proefje is en dat het slagen er van vooral zal afhangen van de onderdelen!

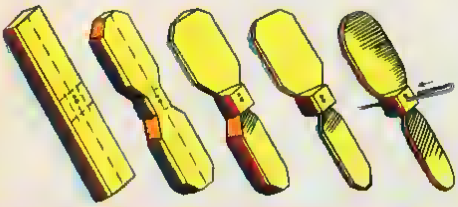

DOOR HET OOG VAN DE NAALD

— moet het uiteinde van een draadje garen bij het volgende spelletje. Er kan een gelijk aantal jongens en meisjes aan meedoen. Elk paar gaat tegenover elkaar staan. Het meisje krijgt een naald en houdt die met haar rechterhand voor zich uit. De jongen krijgt een draad en moet proberen deze door het oog van de naald te steken. Welk paar daar het eerst in is geslaagd, is winnaar.

* * * * * * * * * * * * *

✳ BALSPELLETJE ✳

WANNEER je weer 'ns zin hebt in een balspelletje, moet je 'ns wat tafeltennis balletjes nemen en die in een doel werpen, dat bestaat uit een nest schalen. Zet de schalen zorgvuldig in elkaar, zodat rondom telkens een even wijde ruimte ontstaat, waar een balletje gemakkelijk in moet passen. Het is niet zo heel moeilijk om een balletje in het kleinste schaaltje, in het midden dus, te werpen. Elke treffer daar wordt echter maar met één punt gewaardeerd! Komt het balletje in de schaal er omheen, dan krijg je er twee punten voor, enz. Je moet dus proberen zoveel mogelijk balletjes in de buitenste schaal te krijgen. Als de ruimte tussen de schalen te klein is voor de balletjes, dan kun je een combinatie maken van pannen, kommen en schalen!

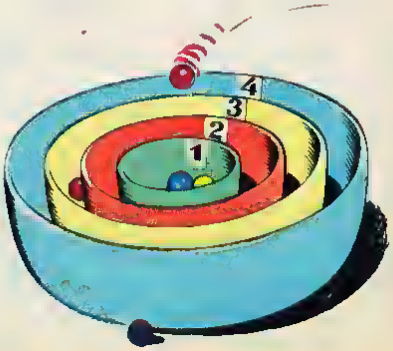

EEN HANGMAT IN DE TUIN

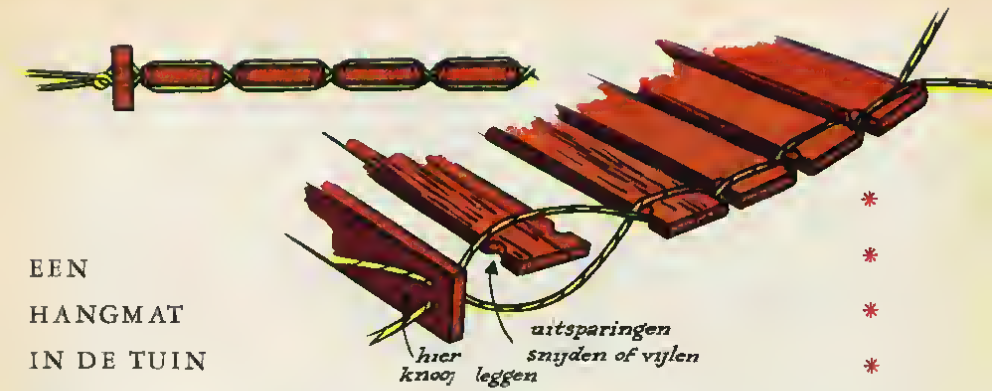

DE hangmat die wij gaan maken, bestaat uit een aantal plankjes van vurehout met een doorsnee van bijvoorbeeld 6 × 1,5 cm. De lengte van elk plankje kan ongeveer 60 cm zijn. Zaag de plankjes allemaal precies even lang.

Op 2 centimeter afstand van de uiteinden maken we aan beide kanten van het plankje uithollingen. Rond ze aan de boven- en onderkant af, dan kan het touw niet gaan rafelen. Het hoofd- en het voeteneind zijn twee plankjes waarin we dicht bij elkaar en ook op 2 cm vanaf de uiteinden twee gaatjes boren.

Dan nemen we vier stukken stevig, maar soepel touw, knopen ze twee aan twee aan elkaar en steken de stukken door de gaten van het hoofdeinde.

We leggen de touwen vervolgens beurtelings onder en boven de planken, waarbij ze in de holten moeten vallen. Telkens voegen we er een plankje aan toe.

De tussenruimte bedraagt ongeveer 1 cm. Trek het touw overal en steeds goed aan. Ga zo door tot en met de laatste plank, schuif het voeteneinde tegen deze plank en leg weer twee knopen, meteen achter dit eindstuk.

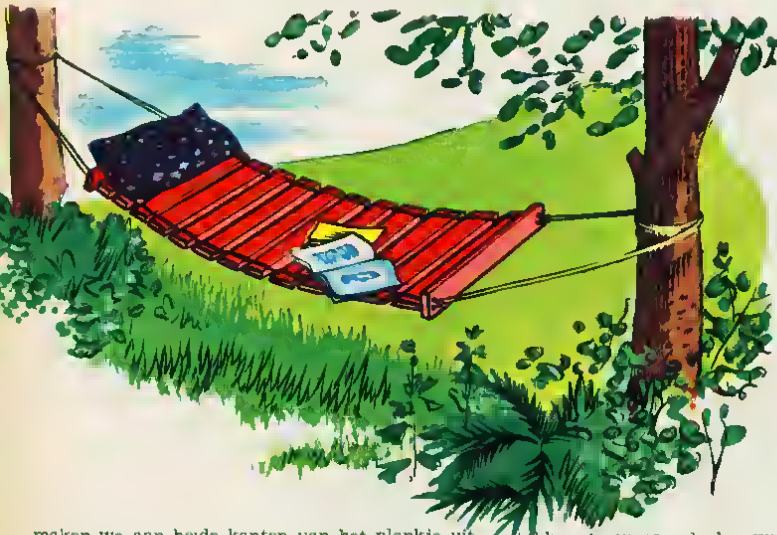

Alle plankjes zitten nu stuk voor stuk tussen de touwen geklemd en het geheel wordt door knopen op z'n plaats gehouden.

Alle ruwe plekken in het hout moeten natuurlijk verwijderd worden en alle scherpe hoeken en kanten bijgeschuurd.

Met een laag buitenvernis kun je het hout tegen de invloeden van het weer beschermen.

Sla de touwenden bij het ophangen van de mat eerst enkele malen om de boom voor je ze vastknoopt.

Laat behoorlijke stukken touw aan de hangmat zitten; je weet nooit van te voren hoe groot de afstand is, die je moet overbruggen!

WAT ER GEBEURDE Het gaat niet zo best in 1262, het jaar waarin Pipo en Felicio door een geheimzinnige tijdklok terecht zijn gekomen De brave ridder Oevanhi, die zij willen helpen tegen een brute veroveraar, raakt in steeds grotere moeilijkheden. Zijn land wordt veroverd zijn kasteel in brand gestoken en zelf wordt Oevanhi tenslotte gevangen genomen en meegevoerd door Dolle Boudewijn, zijn grote vijand Pipo en Felicio hebben daar niets tegen kunnen doen, maar natuurlijk laat Pipo het er niet bij zitten Op het paard van de arme ridder gaat hij het leger van Dolle Boudewijn achterna, om te proberen Oevanhi te redden .

DE WAAGHALZEN

„Menear Popi," zegt Felicio, „het is natuurlijk een mooi wark om een ridder-zielepiet te gaan helpen, maar wij zijn maar met twee en dat leger bestaat uit wel duizend vechtsoldaten Het is een fijn plan van jou en je hebt het knap bedacht, maar weet je zeker, dat je denkhoofd niet een beetje stuk is?" Pipo grinnikt en geeft het paard Hollebol de sporen „We zijn maar met z'n tweetjes," zegt hij, „dat is zo! Maar we hebben een groot voordeel. Die Dolle Boudewijn weet nog niet eens dat wij bestáán! Hij denkt dat alle vrienden van Oevanhi die brave ridder allang in de staak hebben gelaten en dat niemand zal proberen hem te bevrijden En zie je, dat is een fout, want wij zijn er wel! En dat is onze kans ons optreden wordt een verrassing voor Dolle Boudewijn en géén prettige verrassing, reken maar van Jetja! Hup peerd, voorwaarts, naar het land van de vijand! Als we nóú niet in de geschiedenisboekjes komen, is mijn naam geen Pipo meer!"

Twee uur lang draaft het paard Hollebol met de ruiters Pipo en Felicio door het ruige landschap Er zijn geen mooie asfaltwegen en geen nette richtingbordjes, maar ze kunnen het leger van Dolle Boudewijn toch gemakkelijk volgen, want een paar honderd paarden en honderden soldaten laten duidelijke sporen achter, vooral als ze langs de weg zo nu en dan een winkeltje plunderen of een boerderij in brand steken!

„Het zijn ruwe kerels!" mompelt Pipo „Ik begin er sleads maar zin in te krijgen om die akelige roofridder een heel grote poets te bakken! Zo'n man moet eigenlijk wel honderdduizend strafregels schrijven en tien jaar in de hoek staan!" Nog een uur later trekt Pipo aan de teugels Ze zijn al een paar wachtpostan zonder moeilijkheden gepasseerd, het is duidelijk dat zij nu het doel van hun reis naderen De vesting van de roofridder is in zicht! Het is een grimmig kasteel op een berg, in een grote vlakte vol tenten en stallen, waar het leger van Dolle Boudewijn bivakkeert

„Daar moeten we wezen" zegt Pipo, terwijl hij naar het kasteel wijst „Maar het is beter, als we met mijn plannetje wachten tot het avond is! In de schemering hebben de mensen minder argwaan en zijn ze te moe om in de gaten te hebben, wat een clown en een zigeuner zoal aan het uitvoeren zijn! Afstijgen, Felicio, hier is een fijn bosje!"

De rest van die dag liggen Pipo en Felicio in het struikgewas Ze slapen en maken plannen en sparen hun krachten voor de grote slag, die ze 's avonds moetan slaan Soms loopt er een soldaat langs hun schuilplaats, maar zo'n man heeft geen argwaan, omdat hij zeker weet dat alle vijanden van zijn baas al versiagen zijn!

Tegen acht uur des avonds schrikt Pipo wakker uit zijn overpeinzingan door een dreigend gerommel „Onweer," mompelt hij „Als er nu maar geen plensbui komt!"

„Meneer Popi," zegt Felicio „Maak jij je maar niet ongerust, hoor! Dat gerommel kwam uit de maag van deze hier Hij is zo leeg als een ballon, van de honger Wanneer gaan we aan tafel?" Pipo staat op Hij knoopt zijn jasja dicht Hij wrijft zijn zonnetje op en hij zegt „Er is hier buiten niets te eten, Felicio! Maar in dat roofkasteel van Dolle Boudewijn begint er op dit ogenblik vast een reusachtig feestmaal ter ere van de overwinning van die akelige man op onze ridder Oevanhi! Daar gaan we naar toe, ook al zijn we niet uitgenodigd! Voorwaarts, hupsakee!" Felicio slikt een paar maal, schuift dan zijn hoed recht en marcheert achter Pipo aan! „Wij zijn de waaghalzen," mompelt hij „We lopen zomaar op al onze voeten an gewoon als mens naar het hol van de vijand, om daar opgepakt en ingepekeld te worden! Jongens, wat geniet hij weer met al zijn teugen, wat een avontuur!"

Ze lopen tussen de kampvuren van het leger door en bereiken de poort van het roof-kasteel Twee schildwachten steken hun lansen uit en versperren ons tweetal de weg.

„Halt!" roept de ene schildwacht „Geen stap meer, of ge zijt een kind des doods!" — „Komkom, meneertje!" zegt Pipo „Niet van die lelijke woorden zeggen, hoor! Is je baas thuis, meneertje de portier?"

„Ja!" schreeuwt de schildwacht. „Mijn oppermachtige heer Boudewijn de Dolle geeft een feest voor edellieden en andere fijne heerschappen, daar horen geen opgeverfde landlopers bij! Ruk uit!"

„Meneertje de speerpunt," zegt Pipo kalm, „je zit slecht in je denkhersens! Wat hoort er bij een feest? Pret! Wie maken er pret? Pretmakers! Wat zijn mijn vriendje Felicio en ik van beroep? Juist pretmakars! Wij zijn muzikanten, acrobaten, krachtmensen en grapjassen tegelijk en we zijn gekomen om het feest van jouw baas op te vrolijken! Wereld-artiesten met super-attracties! Maak een buiging en laat ons door, stuk publiek!"

Maar de schildwacht buigt niet en laat onze vrienden niet door Het is duidelijk dat hij strenge orders heeft „Ik ken jullie niet!" snauwt hij „Voor hetzelfde geld zouden jullie bedriegers kunnen zijn of spionnen! Misschien komen jullie wel proberen om die laffe Oevanhi uit z'n kerker te bevrijden!"

Felicio klopt de schildwacht geestdriftig op zijn schouder „Knap!" roept hij „Goed geraden! Meneer Popi en ik komen juist daarvoor, wij ..."

Pipo duwt Felicio haastig achteruit die grote zigeuner staat zich lelijk te verspreken! „Let op!" roept Pipo „Ik zal je geheel gratis een kunst laten zien, meneer de poort-op-

passer!" Hij trekt 'n ballonnetje uit zijn zak en blaast het op, maakt ondertussen kwekkende geluiden en laat het fluitend leegloopen! De monden van de schildwachten vallen wijd open van verbazing Je moet dan ook niet vergeten, dat in dia tijd de ballonnetjes nog lang niet uitgevonden waren „Een toverkunst!" stamelt de ene schildwacht en de andere kan van verbazing zelfs helemaal geen geluid meer geven! Pipo en Felicio steken hun neus in de lucht en lopen langs het sprakeloze tweetal verder! Ze zijn in het kasteel! „Ziezo." zegt Pipo terwijl ze snel door een lange gang lopen,

Po en de schrik

prenten van Jan Wesseling

dat was het eerste moeilijkheidje! Hoor eens, wat een kabaal in de grote zaal, je hoeft niet eens te vragen, waar die eetpartij wordt gehouden! Ik denk, dat ze reuze blij zullen zijn met het optreden van een paar artiesten, Felicio! Ik maak wat kunsten en jij buigt een paar hoefijzertjes recht en dan zijn ze al dik tevreden!" Op dat ogenblik komen van de andere kant twee sterke knechten van Boudewijn aanlopen Ze dragen twee mannen met gestreepte pakjes mee, die luid jammeren en om genade smeken!
„Haha!", brult één van de knechten . Zo doen we met mislukte acrobaten! Als onze heer Boudewijn ze niet leuk vindt, worden ze in de moddergracht gegooid jullie verdiende loon!"
Pipo hikt even van schrik
„Sapperdeflap!" stamelt hij ,Dat zijn geen halve maatregelen!
We zullen die dolle Boudewijn erg moeten amuseren, Felicio voor ons eigen bestwil! Kom mee!"

Volgende keer:
EEN GEVAARLIJKE VOORSTELLING!

Walt Disney's

Knabbel en Babbel

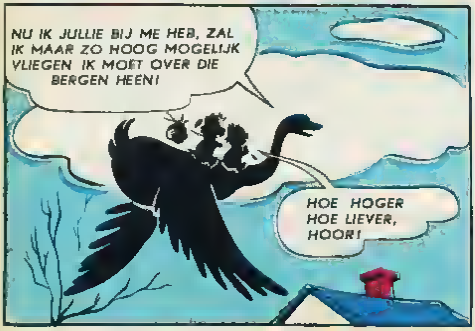

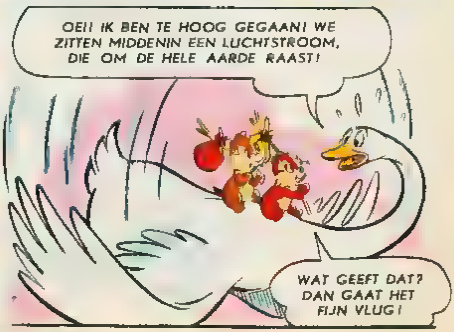

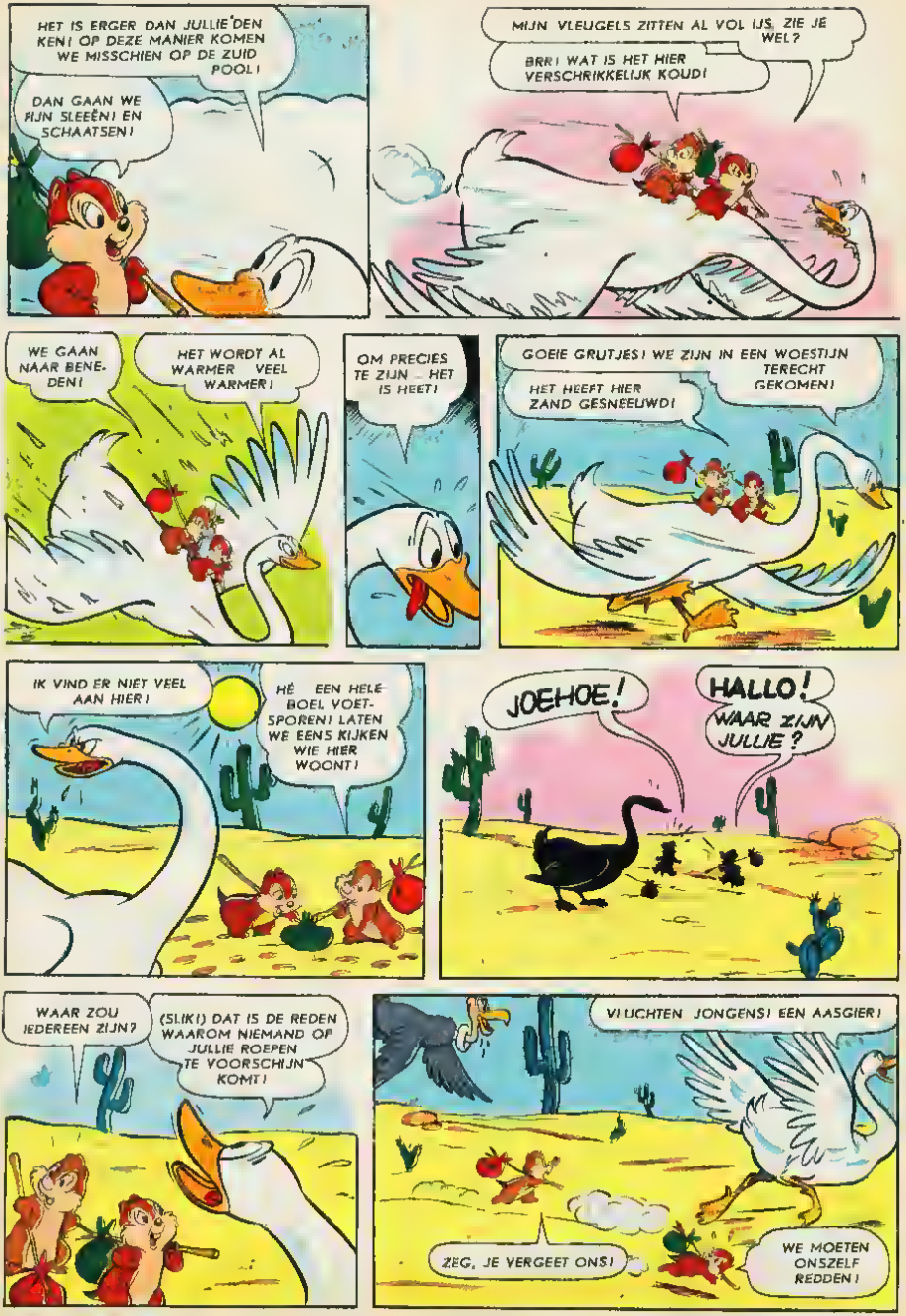
HET IS ERGER DAN JULLIE DEN KEN! OP DEZE MANIER KOMEN WE MISSCHIEN OP DE ZUID POOL!
DAN GAAN WE RIJN SLEEËN! EN SCHAATSEN!
MIJN VLEUGELS ZITTEN AL VOL IJS, ZIE JE WEL?
BRR! WAT IS HET HIER VERSCHRIKKELIJK KOUD!
WE GAAN NAAR BENEDEN!
HET WORDT AL WARMER VEEL WARMER!
OM PRECIES TE ZIJN – HET IS HEET!
GOEIE GRUTJES! WE ZIJN IN EEN WOESTIJN TERECHT GEKOMEN!
HET HEEFT HIER ZAND GESNEEUWD!
IK VIND ER NIET VEEL AAN HIER!
HÉ EEN HELE BOEL VOETSPOREN! LATEN WE EENS KIJKEN WIE HIER WOONT!
JOEHOE!
HALLO! WAAR ZIJN JULLIE?
WAAR ZOU IEDEREEN ZIJN?
(SLIK!) DAT IS DE REDEN WAAROM NIEMAND OP JULLIE ROEPEN TE VOORSCHIJN KOMT!
VLUCHTEN JONGENS! EEN AASGIER!
ZEG, JE VERGEET ONS!
WE MOETEN ONSZELF REDDEN!

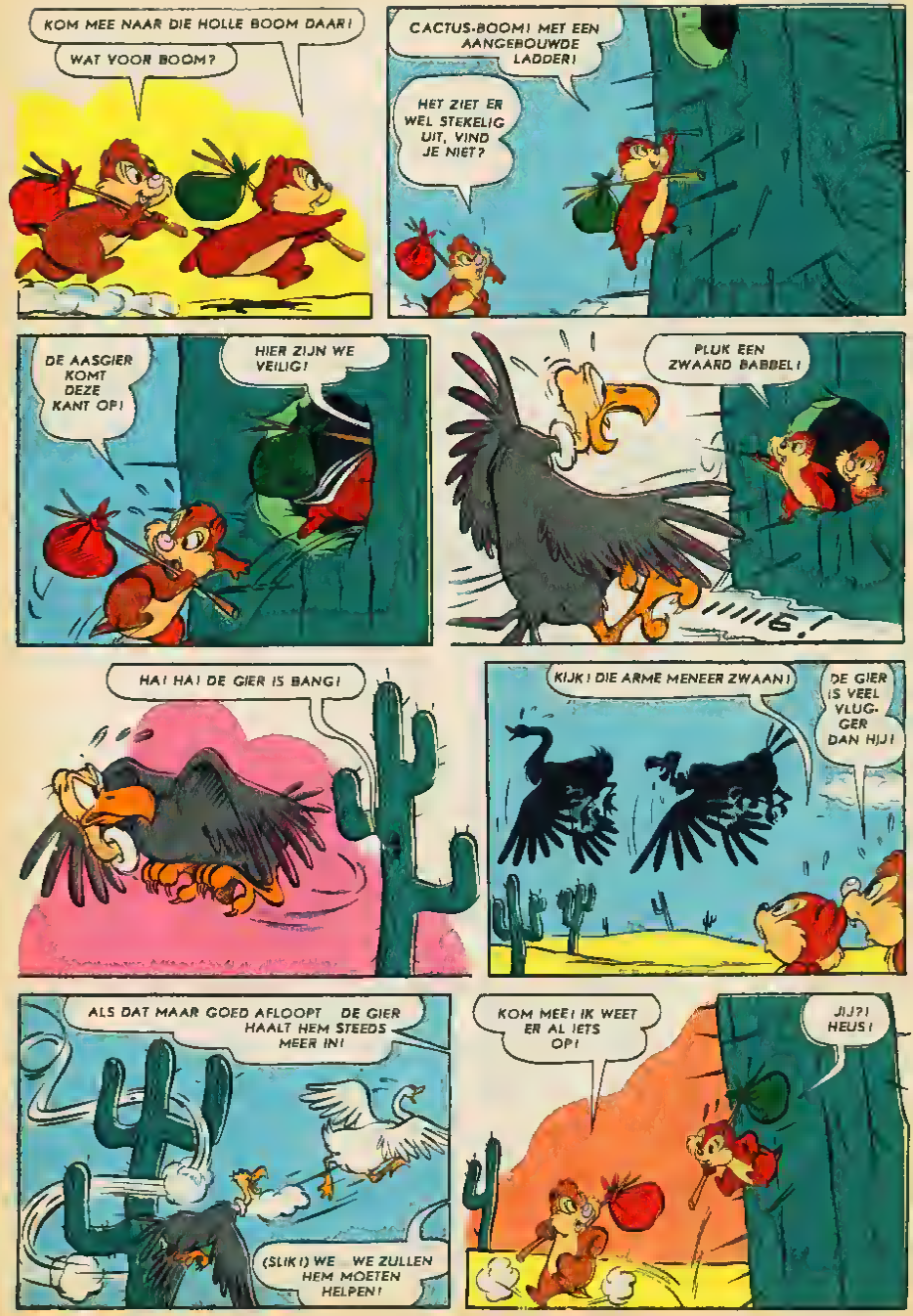
KOM MEE NAAR DIE HOLLE BOOM DAAR!
WAT VOOR BOOM?
CACTUS-BOOM! MET EEN AANGEBOUWDE LADDER!
HET ZIET ER WEL STEKELIG UIT, VIND JE NIET?
DE AASGIER KOMT DEZE KANT OP!
HIER ZIJN WE VEILIG!
PLUK EEN ZWAARD BABBEL!
IIIIIG!
HA! HA! DE GIER IS BANG!
KIJK! DIE ARME MENEER ZWAAN!
DE GIER IS VEEL VLUGGER DAN HIJ!
ALS DAT MAAR GOED AFLOOPT DE GIER HAALT HEM STEEDS MEER IN!
(SLIK!) WE WE ZULLEN HEM MOETEN HELPEN!
KOM MEE! IK WEET ER AL IETS OP!
JIJ?! HEUS!

HÉ! NU KOMT DE GIER HIER HEEN!
HET GAAT GOED ZO, KNABBEL!

HIJ IS ER BIJNA! WANNEER BEGINT JE PLANNETJE TE WERKEN?
NOG EVEN WACHTEN!

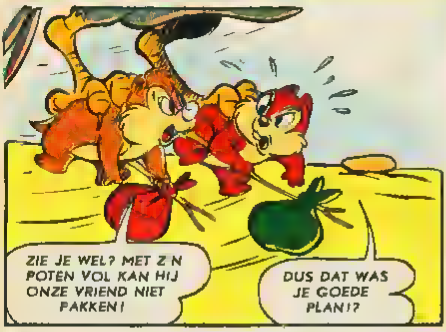
ZIE JE WEL? MET Z'N POTEN VOL KAN HIJ ONZE VRIEND NIET PAKKEN!
DUS DAT WAS JE GOEDE PLAN!?

NU GAAT DE GIER ONS IN ZIJN NEST OPETEN, SUFFERD!
(SLIK!) DAAR HEB IK HELEMAAL NIET AAN GEDACHT!

(SMEK!) JULLIE ZIEN ER LEKKER UIT, MOET IK ZEGGEN!
EH ... WILT U NIET EERST EEN HAPJE VOOR AF ETEN?

HM, WAT ZIJN DAT VOOR EIEREN?
DAT ZIJN NOTEN! DIE ETEN WE THUIS ALTIJD!

KRAK! SNEP! KREKS!
NOGAL HARD, HÉ?
NIETS ZEG GEN VAN DE DOPPEN, HOOR!

(KREUN!) IK VOEL ME NIET LEKKER!
GAAT U DAN TOCH EEN DUITJE DOEN! WIJ WACHTEN WEL

JA! VEEL KANS OM WEG TE KOMEN HEBBEN JULLIE NIET!
DAT MERK IK! AL ZOUDEN WE NOG ZO GRAAG WILLEN!
LATEN WIJ NU OOK MAAR GAAN SLAPEN, DAN BEN IK NIET ZO BANG!
STIL EVEN! IK DENK!
UIT! PAKKEN!
JA! WE ZIJN HIER VOOR GOED EN DA'S NIET BEST!
NU STENEN INPAKKEN, BABBEL!
ZEG, WAT BEN JE VAN PLAN?
SSSST! KOM MEE HIER HEEN!
DAT STAAT HEM NOG NIET ZO SLECHT, HÈ?
NEE, MAAR EEN SCHOONHEID IS HIJ NOG STEEDS NIET!
WORD WAKKER! DAAR KOMEN DE WIKKELSNIPPERS AAN!
WAT?
W-WAAR ZIJN ZE?
IK WEET NIET EENS WAT HET ZIJN!
DAT DOET ER OOK NIET VEEL TOE!

BOING!
ZIEZO! NU KUNNEN WE MET HEM AFREKENEN!
NAAR BENEDEN! WE MOEVEN NIET BANG MEER VOOR HEM TE ZIJN!
HIJ IS AL IN GOEDE HANDEN, ZIE IK!
HET IS HIER OPEENS OVER REVOLKT GEWORDEN. HI! HI!
REDANKT, NOOR! NU KUNNEN WE WEER NAAR BUITEN!
LATEN WE HEM NIER EERST WEGJAGEN, JONGENS!
JA! NU HIJ NIET KAN VLIEGEN, IS DAT NIET ZO MOEILIJK!
TOEN JULLIE MET DIE VOGEL AAN 'T VECHTEN WAREN, HEB IK EEN PRACHTIGE VIJVER ONTDEKT DAAR!
EN – NET ZIET ER WEL VREEMD UIT!
NOU, EIGENLIJK IS NET OOK GEEN WATER, MAAR EEN LUCHTSPIEGELING! JE MOET MAAR NET DOEN ALSOF NET WATER IS, DAN IS NET FIJN!
HMMM!
DOE DAN TOCH ALSOF, JONGENS, EN KOM ERIN! VOORUIT!
DAT DOEN WE OOK, MAAR
– WE BLIJVEN LIEVER EEN BEETJE AAN DE KANT
WE KUNNEN NIET ZO HEEL GOED ZWEMMEN!

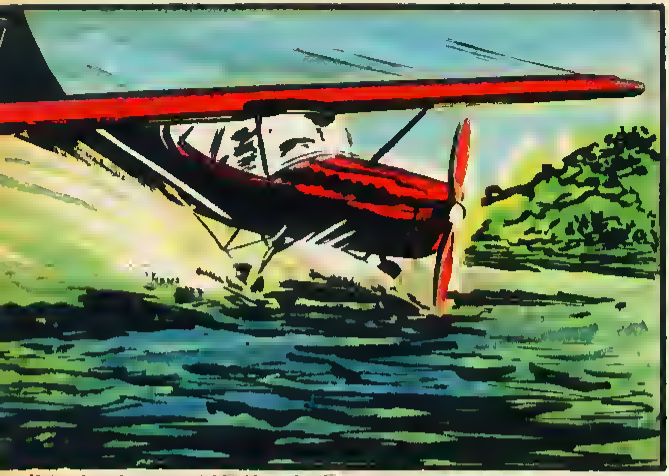

Het volgende moment kliefde 't landingsgestel door het water, waarbij het twee fonteinen deed opspuiten. Twee seconden later lag het vliegtuig stil

Het Geheim van de (SH 142)

door Geoffrey Morgan
met tekeningen van Ted Mathijssen

Jerry en Jane Conway en hun vriend Amos, schipper en eigenaar van het zeilschip „Mirelda", hebben hun tocht, ter hoogte van Gullmarsh Eiland in de Weelie Rivier, onderbroken. Een licht type vliegtuig, dat hun richting uit komt, blijkt te kampen met motorpech. Wanneer het in glijvlucht op de steng komt afduiken, waarschuwt Amos zijn bemanning, dekking te zoeken. Jane duikt naar de kajuittrap en Jerry laat zich plat neervallen En zo wachten ze in spanning af . . .

ER klonk een oorverdovend gesnerp vlak boven hen in de lucht, dat opeens veranderde in een vreemd gefluit, dat vlak over het dek scheerde en wegebde over het water Maar er kwam geen klap, en toen Jerry opkeek, zag hij het toestel op een halve meter boven het water van hem af zweven, als een geweldige vogel, in de richting van de steiger op Gullmarsh Eiland. Het volgende moment raakte het landingsgestel de rivier en kliefde door het water, waarbij het twee sproeifonteinen deed opspuiten. In twee seconden lag het toestel stil, en de staart kwam langzaam omhoog, toen de romp begon te zinken. Amos was al bezig de roeiboot van de *Mirelda* langszij te halen, en Jerry rende hem juist te hulp, toen Jane's bleke gezicht om de kajuitdeur verscheen Ze staarde naar het zinkende vliegtuig en kwam toen vlug naar de anderen

„Lieve help!" fluisterde ze trillend „Wat is er eigenlijk gebeurd?"

„Zijn motor haperde opeens," mompelde Jerry „Daarna heb ik even niet durven kijken."

„Ik snap niet, hoe die piloot het heeft klaargespeeld ons nog te ontwijken," merkte Amos op, terwijl hij de roeiboot instapte „Maar als hij niet vlug uit zijn stuurhut is,

zal hij verdrinken." — „De sloep komt hem al te hulp," zag Jerry, terwijl hij en Jane zich ook in de roeiboot lieten zakken. „Die zijn er allang bij, voordat wij op de helft zijn."

„Misschien kunnen ze wel hulp gebruiken." Amos begon te roeien.

De cockpit van het vliegtuig was al verdwenen en de vleugels raakten net onder water, toen de sloep langszij kwam. Aan boord daarvan zaten de drie mannen, wier vreemde gedragingen Jerry eerder op de ochtend had gadegeslagen. Terwijl de roerganger de boot tot dicht bij het wrak stuurde, hingen de grote man en het derde lid van het trio over de rand van de boot, die het verst van de *Mirelda* verwijderd was. Bijna ogenblikkelijk verschenen het hoofd en de schouders van een man tussen hen over het gangboord, en ze hesen de druipende gestalte langzaam binnenboord.

„Ze hebben iemand opgepikt," kondigde Jerry opgewonden aan. „Ik weet niet of het de piloot is of niet, maar als er nog iemand aan boord is, zullen ze toch vliegensvlug moeten zijn — die kist zinkt nu snel."

Ze zagen de vleugels verdwijnen en de staart hoger oprijzen, en terwijl de sloep de steven wendde, schoot de staartvleugel opeens met een ruk omhoog om daarna snel onder het wateroppervlak te duiken.

De sloep bleef stil liggen, en toen Amos de roeiboot naar breedzij wendde, wierp een man vanuit de boeg een klein anker met een lijn uit, waaraan een stuk hout gebonden was. Dit primitieve baken dobberde rusteloos aan de oppervlakte en duidde de plaats aan van het gezonken vliegtuig.

„'t Ziet ernaar uit dat iemand hoopt er nog iets van te redden," merkte Jerry op.

Amos zei niets, maar stak de riemen weer in het water en trok de roeiboot dichter naar de sloep op. De grote man keek naar hem en liep naar de zijkant van de sloep, waardoor hij hun het gezicht op de geredde man benam, die ineengedoken in het midden van de boot zat.

„Ik kom even kijken of ik kan helpen," riep Amos. „Maar ik zie dat jullie het blijkbaar al voor elkaar hebben. Geen gewonden, hoop ik?"

„Nee. De piloot is in orde. Verder zat er niemand in het toestel." De spreker gaf een teken aan de roerganger, die onmiddellijk gas gaf.

„Dus we kunnen niets voor u doen?" schreeuwde Amos boven het lawaai van de motor uit.

„Nee — nee, bedankt. We redden het wel...." Hij greep zich vast aan het luikhoofd, toen de sloep scherp de steven wendde en met volle vaart terugvoer naar de steiger, waarbij hij Amos en de Conways kalm dobberend op zijn kielzog achterliet.

„Zo, dat is dat!" viel Jane verontwaardigd uit. „Maar dankbaarheid is anders!"

„Ze zijn wel kort van stof," vond Jerry ook. „Je kunt het ze niet zo erg kwalijk nemen," glimlachte Amos mild. „Ze zijn waarschijnlijk even erg geschrokken als wij, en het is heel verstandig om de piloot zo gauw mogelijk aan wat te brengen en droge kleren te geven. Misschien heeft hij wel 'n dokter nodig, en in elk geval neem ik aan dat hij behoefte heeft aan een warme dronk. 'n Bof dat ze er zo vlug bij waren."

Terwijl ze terug koersten naar de *Mirelda*, zagen ze de piloot, geholpen door zijn drie redders, van de steiger gaan en langzaam in de richting van het huis lopen.

„Die ene man is zeker Dr. Bredon, de natuurkundige over wie u het had, schipper?" vroeg Jerry, terwijl hij nog steeds strak naar het eiland tuurde.

„Ik denk het — vermoedelijk degene die tegen ons sprak," knikte Amos. „Hij scheen de leiding te hebben."

Nauwelijks waren ze terug op de schuit, of de sloep verliet de steiger opnieuw en kwam op volle kracht in hun richting varen. Behalve de roerganger was er ditmaal maar één man aan boord. De lange man. Hij stond midscheeps, zijn handen diep in de zakken

„We hebben wel een paar benauwde ogenblikken doorgemaakt," gaf Amos glimlachend toe.

Opeens schoot de staartvleugel met een ruk omhoog, om daarna snel onder 't wateroppervlak te duiken.

van zijn jekker en zijn blik vast op de schuit gevestigd Amos en Conways gingen aan de reling staan, toen de sloep op korte afstand van de *Mirelda* bijdraaide

„Ik geloof dat ik u een verontschuldiging verplicht bent, schipper!" De onverwachte woorden van de grote man klonken helder over de strook water die de beide vaartuigen scheidde, en het verraste de drie toeschouwers bijzonder, toen hij vervolgde „Ik dacht er alleen maar aan, die piloot aan wal te krijgen en droog goed te geven, en een herkenningsteken achter te laten voor de ligging van mijn verongelukte vliegtuig, maar ik geloof dat ik uw vriendelijk aanbod om te helpen nogal onbeschoft heb afgewezen U moet ons wel buitengewoon grof en ondankbaar hebben gevonden Als ik even aan boord mag komen, zou ik me graag aan u voorstellen en u een verklaring geven van mijn gedrag."

„Maar natuurlijk."

Amos knikte tegen Jerry, die onmiddellijk de valreepstrap over de reling vasthaakte Vanaf de sloep werd een lijn opgeworpen en de boot werd langszij gebracht Het volgende moment was Dr Bredon aan dek en schudde Amos de hand Jerry en Jane werden aan hem voorgesteld en ze luisterden vol aandacht naar hun bezoeker die vertelde, dat het gezonken vliegtuig een speciale ultrusting had vervoerd, die hij zo vlug mogelijk moest zien te bergen, als hij haar niet voorgoed kwijt wilde zijn

De geleerde — zo bleek nu — was een wetenschappelijk natuuronderzoeker, en hij had zijn hoofdkwartier in Portmaflyn, in Noord-Wales, maar nu trof hij voorbereidingen voor een expeditie naar de Hollandse Waddeneilanden en hij had Gullmarsh Eiland gekocht als een geschikte basis aan de oostkust, van waaruit hij kon werken

Zijn voornaamste assistent, een oud-marine-officier, had een boot gehuurd voor deze expeditie en was daarmee op weg hierheen van de Solent.

Intussen maakte Dr Bredon gebruik van zijn eigen vliegtuig om enkele kleinere en meer noodzakelijke ultrustingsstukken van Noord-Wales naar Gullmarsh over te vliegen Een stuk grasveld achter het huis was geschikt gemaakt als landingsbaan, en als het motordefect maar een paar tellen later was begonnen, zou de piloot de kist vast en zeker veilig aan de grond hebben gezet, wist de geleerde

„Zoals de zaak nu staat," vervolgde hij, „zal ik alles weer moeten uitstellen door de berging van de uitrusting, waarvan een gedeelte hoogstwaarschijnlijk beschadigd zal zijn, en ik zal bovendien de rest per

„Daarom stond hij zo naar de lucht te turen!" mompelde hij.

auto of per trein uit Portmaflyn moeten laten komen Hoe dan ook, ik ben al erg blij dat de kist in de rivier terecht is gekomen en niet op dit schip, en dat Craig, mijn piloot, ongedeerd is gebleven, maar ik bied u wel mijn verontschuldigingen aan voor de schrik die hij u moet hebben bezorgd."

„Ja, we hebben wel een paar benauwde ogenblikken doorgemaakt," gaf Amos glimlachend toe „Maar uw piloot heeft ons heel knap weten te ontwijken."

„Hij vliegt al heel lang, en in geval van nood weet hij zijn hoofd koel te houden Ik wist dat hij er wel goed af zou komen, maar ik was bang dat het toestel misschien zou breken en mijn gereedschap verloren zou gaan."

„Als u soms een bergingsmaatschappij zoekt, Ferguson, verderop in Potter's Quay, zal u vermoedelijk wel een goed adres kunnen geven,' vertelde Amos hem

„Vriendelijk bedankt," zei Dr. Bredon „Maar om u de waarheid te zeggen, twee van mijn mannen zijn zeebiologen en buitengewoon bekwame duikers Ik ken de diepte hier nog niet, maar ik denk niet dat de kist erg ver onder water zal zijn bij eb."

„De diepte wisselt nogal in deze rivier Er zijn een paar flinke mulen."

Opeens hep Amos op de kajuit af „Maar ik kan het u precies vertellen met de kaart erbij

Als u even mee naar onder komt, kunt u het ook zelf bekijken."

Terwijl hij dankbetuigingen mompelde, volgde Dr Bredon Amos door de deur, en Jerry liep naar voren over het dek, buiten gehoor van de man die in de sloep zat te wachten

„Dus daarom stond hij zo naar de lucht te turen!" mompelde hij „Hij stond uit te kijken naar dat vliegtuig."

„Wat sta jij daar te mopperen, Jerry?" Jane kwam naast hem staan „Vanaf het moment dat we de plaats van dat ongeluk hebben verlaten, loop jij rond met een gezicht, alsof je almaar aan het hoofdrekenen bent."

„Ik loop te denken — maar niet over rekenen," bekende hij, en toen vervolgde hij op gedempte toon: „Jane, heb jij ook opgemerkt dat die piloot een reddingsvest droeg?"

„Een reddingsvest? Nee, dat is me niet opgevallen

Maar dan heeft hij wel geboft, nu hij in de rivier terecht is gekomen."

„Precies," beaamde Jarry „Maar dat wist hij niet, toen hij van Portmaflyn opsteeg Zijn vlucht ging over het vasteland, niet over de zee — dus waarom zou hij er één aan bebben gedaan?"

Wat zou daar achter steken?
Er klopt iets niet in het verhaal van Dr. Bredon.
...Wie is hij precies?

m'n beste tegenstander

Gerda Kraan over SIM KIM DAN

ER is mij wel 'ns gevraagd, waarom ik zo graag de 800 meter loop. Ik vind het moeilijk om een goed antwoord op deze vraag te geven Kijk, wanneer je ontzettend snel bent, dan ga je je speciaal toeleggen op de korte afstanden, op de 100 en 200 meter en misschien ook nog op de 80 meter horden. Maar ik was

nooit zo vlug Ik kon eigenlijk alleen maar verschrikkelijk lang met iets aan de gang blijven

Daarom begon ik me maar toe te leggen op de wat langere afstanden Maar ook op de 400 meter was ik nog te langzaam. Toen kwam er een paar jaar geleden opeens weer belangstelling voor een bijna vergeten nummer in de dames atletiek de 800 meter

Het is een heel zware afstand voor meisjes, maar als je goed getraind bent, toch echt niet té zwaar Je moet zorgen dat je in het begin niet te hard van stapel loopt, want dan haal je de finish nooit. Laat nu juist dit nummer mij het beste liggen' Ik werd kampioene van Nederland en in augustus 1960 mocht ik mee naar de Olympische Spelen in Rome

Ik oefende dat de stukken er af vlogen, maar op de dag van de wedstrijd leek het wel of ik lood in m'n schoenen had Het was erg heet De Duitse, Russische en Amerikaanse meisjes schenen er veel minder last van te hebben dan ik Het Russische meisje Shevkova Lisenko won de gouden medaille, de Australische Barbara Jones werd tweede en de Duitse Ursuj Donath derde. Ik was nergens. Ik haalde de finale niet eens

Terug in Den Haag nam ik me voor, nóg harder te oefenen. Bijna elke dag was ik aan het trainen Mijn tijden op de 800 meter werden steeds beter En toen kwam die brief, waarin ik werd uitgenodigd naar Moskou te komen voor een atletiek-toernooi, waarop ook de 800 meter gelopen zou worden. Ik vond het heerlijk Zo'n reisje wordt je niet elke dag aangeboden' Bij m'n aankomst in Moskou ontmoette ik al mijn Russische tegenstandsters van Rome Zij wezen me op een meisje uit Korea

Sim Kim Dan heette ze en ze was pas 21 jaar Ze moest enorm snel zijn, zeiden de Russische meisjes Opeens kreeg ik een idee ... Als ik m'n Koreaanse tegenstandster bij kon houden, zou ik misschien het Nederlandse record op deze afstand kunnen verbeteren' Toen Sim Kim Dan naast me stond op de baan, keek ik haar 'ns aan We lachten tegen elkaar, meer niet We konden elkaar nu eenmaal niet verstaan.

Maar die glimlach hield bijna een verbond in. Wij zouden samen vechten tegen de Russische meisjes, tegen Lisenko vooral, die het goud van Rome in haar prijzenkastje had staan En het lukte De pas van de Koreaanse was even groot en even snel als mijn pas. Ik kon haar prachtig volgen De Russinnen probeerden telkens tussen ons te komen, maar daar kregen ze eenvoudig de kans niet voor Op de laatste vijftig meter zette Sim een fantastische sprint in, die haar onbedreigd over de eindstreep bracht Toen kon ik haar niet meer bijhouden, maar de Russische meisjes kon ik vrij gemakkelijk voor blijven Dank zij m'n Koreaanse tegenstandster liep ik daar in Moskou de afstand in 2 minuten en 6,4 seconde, een nieuw Nederlands record'

Kunnen jullie begrijpen dat ik Sim daarna omheisd heb?

Ze heeft misschien nooit begrepen, waarom ik zo enthousiast was; niemand kon het haar vertellen

Ik hoop haar in de toekomst nog eens te ontmoeten

Gerda Kraan

TOM POES en de Meesterhand

HEER BOMMEL HEEFT MOETEN ERVAREN DAT DE DRAGER VAN HET MEESTERTEKEN OOK WERKELIJK EEN MEESTER IN ALLES MOET ZIJN DEGENEN DIE HEM EERST ALS MEESTER ZAGEN, WORDEN HONENDE TEGENSTANDERS ZODRA HIJ TEKORT SCHIET DAAROM ZOEKT TOM POES NAAR EEN MIDDEL OM HEM VAN DAT TEKEN TE VERLOSSEN

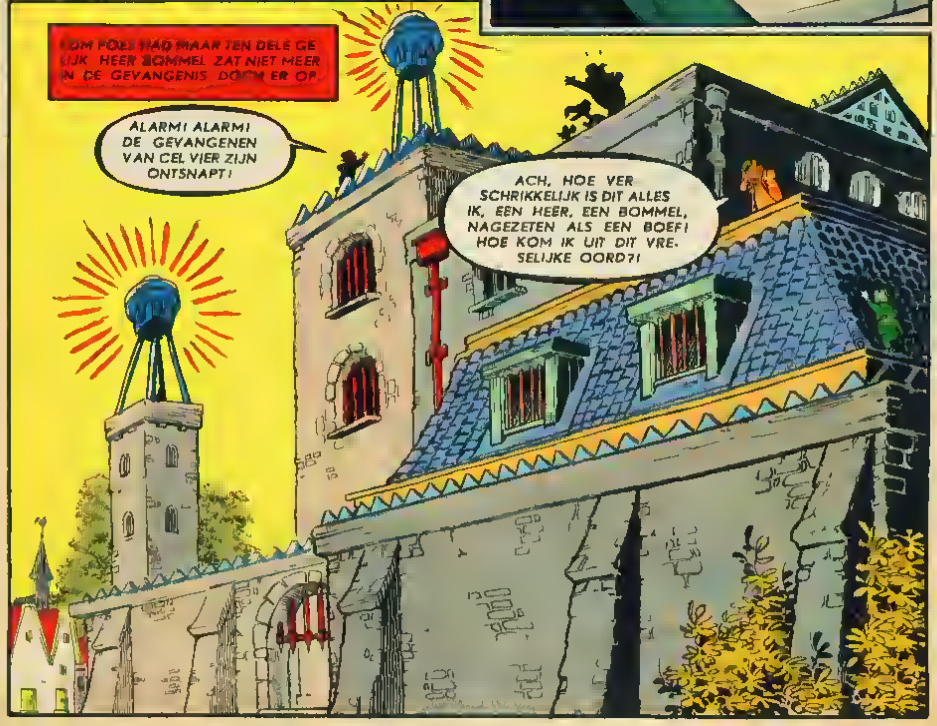

MISSCHIEN LEIDT DEZE AFVOERPIJP NAAR DE VRIJHEID.
OEI! NEE! IK MOET TERUG!
UITBREKEN, HÉ? JULLIE ZIJN ERBIJ. DAT KOST JULLIE EEN TIJDJE EXTRA CEL!
MAAR WAAR IS DE VIERDE ONTSNAPTE?
HET LOT VAN ZIJN MEDEGEVANGENEN DEED HEER BOMMEL HAASTIG TERUGKRABBELEN. MAAR TOEN...
HELP!
ACH, DAT MIJN JONGE LEVEN ZO DROEF AAN Z'N EIND MOET KOMEN.
GELUKKIG KWAM ER WEL EEN EIND AAN DE VAL, MAAR NIET AAN HEER OLLIE'S LEVEN.
AU!
WELJA, KOM ME DAAR NOG MAAR EVEN OP M'N DAK VALLEN, ALSOF IK AL NIET GENOEG LOODGIETERSWERK AAN M'N HOOFD HEB.
MAAR DAT NEEM IK NIET, BROER!
N-NEE! N-N-NIET D-DUWEN!

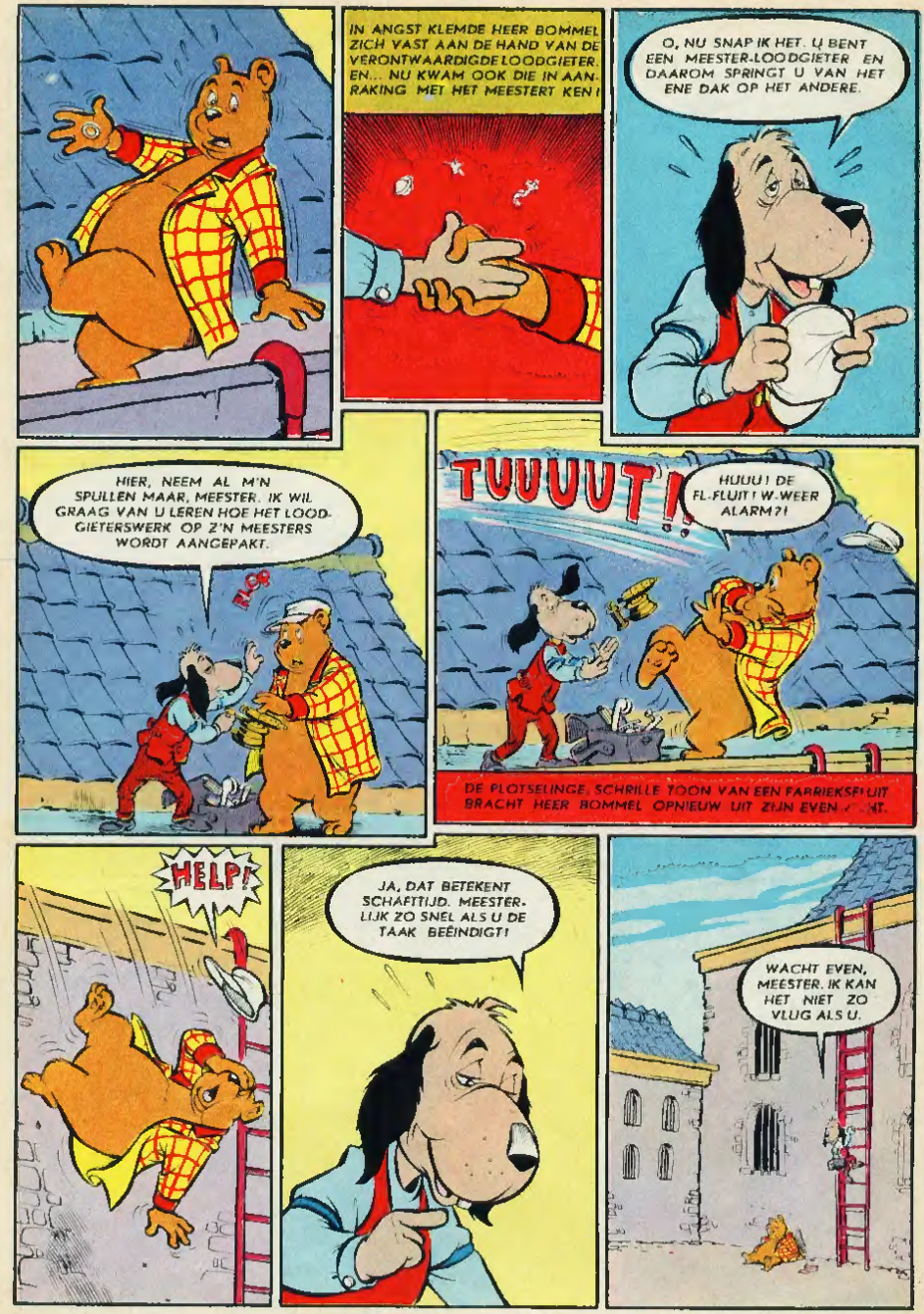
IN ANGST KLEMDE HEER BOMMEL ZICH VAST AAN DE HAND VAN DE VERONTWAARDIGDE LOODGIETER. EN... NU KWAM OOK DIE IN AANRAKING MET HET MEESTERT KEN!
O, NU SNAP IK HET. U BENT EEN MEESTER-LOODGIETER EN DAAROM SPRINGT U VAN HET ENE DAK OP HET ANDERE.
HIER, NEEM AL M'N SPULLEN MAAR, MEESTER. IK WIL GRAAG VAN U LEREN HOE HET LOODGIETERSWERK OP Z'N MEESTERS WORDT AANGEPAKT.
RICO
TUUUUT!!
HUUU! DE FL-FLUIT! W-WEER ALARM?!
DE PLOTSELINGE, SCHRILLE TOON VAN EEN FARRIEKSFLUIT BRACHT HEER BOMMEL OPNIEUW UIT ZIJN EVEN
HELP!
JA, DAT BETEKENT SCHAFTTIJD. MEESTERLIJK ZO SNEL ALS U DE TAAK BEËINDIGT!
WACHT EVEN, MEESTER. IK KAN HET NIET ZO VLUG ALS U.

© 1962 / Marten Toonder / Donald Duck.
Alle rechten voorbehouden.

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z., Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 11%131 (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1962 Walt Disney Productions.

Uitslag paasprijsvraag

Beste meisjes en jongens,

Hebben jullie met Pasen heerlijk gesmuld van de paaseieren? En had je ze mooi gekleurd en versierd? Dan smaakten ze natuurlijk extra lekker. Maar weet je wat zo fijn is, lekkere verse eitjes zijn er het hele jaar door, dus hopen we dat jullie er nog dikwijls van zullen smullen.

En nu over de kleurwedstrijd! Wat hebben wij veel inzendingen gekregen. Dikwijls de een nog mooier dan de ander. Het was dan ook echt niet gemakkelijk om de mooiste eruit te zoeken, maar eindelijk is het gelukt en wij steken dan maar meteen de vlag uit voor de winnaars van de hoofdprijzen. Hier zijn ze:

1e prijs: een geschenk van ƒ 250,—
Laura Guijt, Nachtegaalstr. 60[1], Amsterdam

2a prijs: een geschenk van ƒ 200,—
Josje Steehouwer, Eenheid 22, Sneek

3e prijs: een geschenk van ƒ 150,—
Nico de Reus, Mr. Thorbeckestr. 16, Barendrecht

4e prijs: een geschenk van ƒ 100,—
Peter Mezger, Troelstralaan 43, Utrecht

5e prijs: een geschenk van ƒ 50,—
Lou Portasse, Gooise Kinderziekenhuis, Huizen (post Bussum)

Wel gefeliciteerd hoor! Het was schitterend wat jullie hebben gemaakt. Maar wij zijn er nog niet. We hebben nog honderd prijswinnaars die elk een boekenbon ter waarde van ƒ 10,— krijgen. Ook jullie tekeningen waren erg mooi. Zoek maar een mooi boek uit.

Ja, en dan al die jongens en meisjes die geen prijs hebben gekregen, jammer. Maar toch hebben wij ook jullie tekeningen met plezier bekeken en jullie moeten een volgende keer vast weer meedoen dan heb je kans, dat je naam hier ook afgedrukt wordt.

Allemaal hartelijk bedankt en voor de winnaars: veel plezier met je prijs.

De honderd boekenbonnen gaan naar: 1. Rinus Quist, Sassenstr. 11, Aardenburg; 2. Henny Grobbink, O. Vrieszenveenseweg 58A, Almelo; 3. Quinta van Limburg Stirum, Hofkampstr. 27, Almelo; 4. P. Kahrel, Icarusalaan 54, Amstelveen; 5. Piet de Vries, Nic. Beetslaan 21, Amstelveen; 6. Henny Streep, Ortelluskade 116[1], Amsterdam; 7. Helga ter Beek, Aalbersastr. 14hs., Amsterdam-W II; 8. Alfred Vonk, Daltonstr. 2[1], Amsterdam-O; 9. Wouter Apituley, Raigerweg 12, Amsterdam-N; 10. Louis Slijkhuis, Brinklaan 103, Apeldoorn; 11. J. Aalbers, Amsterdamseweg 135, Arnhem; 12. Saapke Satter, Zuringstr. 26, Arnhem-Z; 13. M. Lindeman, Irenestraat 16, Axel (Z.-Vl.); 14. Niesje Plantinga, Meyerweg 163, Beneden-Knijpe (Fr.); 15. Tom Houg, Halsteraseweg 102, Bergen op Zoom; 16. Joop Klaeijsen, Schoollaan 8, Biervliet; 17. Frans Vinerius, Josephinaplein 7, Kerkrade/Bleyerheide; 18. E. Ph. A. Prijs, Hgr. Dr. H. Poelslaan 20, Bovenkerk; 19. J. de Bruijn, Oosterstr. 72, Breda; 20. Karin van Os, Zwaluwlaan 85, Bussum; 21. Grietje Klasen, Anemoonstr. 2, Dedemsvaart; 22. Bennie Groeneberg, Caspar Fagelstr. 4, Delft; 23. J. Preise, Marcus Buschstr. 29, Delfzijl; 24. Pater de Boer, Schoolstr. 81, Diemen; 25. Teolda de Jong, Oranjelaan 115, Dordrecht; 26. Ria Harms, Kerkveldseweg 18A, Echt (L.); 27. Hannie van Ommeren, Stationsweg 21, Echtald (Gld.); 28. Johan Talama, Achterhaven 28, Edam; 29. P. Jannes, St. Gerarduslaan 2, Eindhoven; 30. Bellnda Krijgaman. St. Louwerstr. 78, Enschede; 31. Roelof Nijboer, Espelerweg 40[1], Espel (N.O.P.); 32. Agnes Hemmer, Dorpsstraat 15, Geesteren (Ov.); 33. Jan Verhoeven, Schoolstraat 4, Gendt (Gld.); 34. Hans Koninga, Prinses Marijkestr. 8, Gennep; 35. Riet Mol, Vissersdijk 42, Gorinchem; 36. Annemarie Erdelman, Kon. Wilhelminaweg 51, Gouda; 37. Fré Faber, Verl. Hereweg 65, Groningen; 38. Marga Wichers, B. de la Faillestr. 50, Groningen; 39. Henk Quist, Tomatenstraat 131, Den Haag; 40. Tilly Schuurman, Kwikstaartlaan 7, Den Haag; 41. Jaap Hulstein, Galileïstraat 14, Den Haag; 42. Paul Radoux, Vlierboomstraat 245, Den Haag; 43. Liesbeth Smilda, Meerweg 159, Haren (Gr.); 44. Peter Stassar, Drossaardstraat 1, Heerlen; 45. Bettie Groenendijk, Geert v. Woustraat 32, 's Hertogenbosch; 46. Marja van Riel, Jasmijnstr., 23, 's Hertogenbosch; 47. Hans v. d. Meer, Stroeslaan 28, Hilversum; 48. T. Zwitserlood, Kastanjelaan 136, Hoensbroek; 49. Klaske Haringa, Waxens 17, post Hoiwerd; 50. Bertje Steenbergen, Piet Heinstr. 7, Hoogeveen; 51. Rik Zaalberg, Radiolaan 13, Huizen (N.H.); 52. Erica de Raad, Waasenaarseweg 43, Katwijk a. d. Rijn; 53. Elibieta v. d. Steen, Spiesstr. 125, Chavremont/Kerkrade; 54. Magdaleen Leguijt, Wilhelminastr. 2A, Krommenie; 55. Marianne Houtzager, Spaarnestraat 22, Leiden; 56. Erny Nijhuis, Oppenheimstraat 3, Leiden; 57. Ted Vroegh, Laantje 30, Leerdam; 58. Arno de Vries, Wortelhaven 61boven, Leeuwarden; 59. Marianne Pruijt, Parkweg 50, Maarssen; 60. Monique Thijssen, Pr. P. Willemastraat 51, Maastricht; 61. Onne Theunisz, Ant. Bieleveldstr. 7, Maastricht; 62. Jan Pappers, Glacisweg 48, Maastricht; 63 Krijnie v. d. Ende, Rijnweg 37, Monster; 64. Paula van Wees, Korte Weesperweg C 30, Muiden; 65. Harry Thomaassen, Napoleonsweg 165, Neer (L.); 66. Jan de Bruyn, Dorpsstraat 37, Nieuwvaan (Z.H.); 67. J. de Zwart, Leydtweg 21, Noordwijk-Binnen; 68. Peter v. d. Sande, Veenweg 16, Nootdorp; 69. Lammie Warringa, Gaffelstraat 22, Nijmegen; 70. Jannie Hoff, Oostalnd 15, Norg; 71. Aris Pons, Prov.weg Oost 3A, Post Oudewater; 72. Kees van Ginneken, Kerkstraat 57, Oud Gastel; 73. René Arons, Canadeselaan 5, Roosendaal; 74. Tonny Bogers, Joseph Israëlastr. 25, Roosendaal; 75. Willy de Kurver (schip Catharina) p./a. B. Boer, Buizerdstraat 8A, Rotterdam; 76. S. van Leyden, 1ste Reserveboezemstraat 16A, Rotterdam; 77. Maya Groothuizen, Mathenesserweg 160C, Rotterdam; 78. Joop Heyman, Jacobuastr. 42c, Rotterdam; 79. Peter de Leeuw, Kleincoolstr. 31B, Rotterdam; 80. Nelleke v. d. Mey, Narcissenstr. 26, Rijnsburg; 81. Marla Mooyman, Stadhouderskade 23, Rijswijk; 82. Paul Kasprowicz, Deventersestraat 58, Schaveningen; 83. Elaja Bakker, Maaswijkstraat 18, Schevenlngen; 84. Gerry Weys, Kloosterweg 78, St. Janskloster; 85. Jo Klink, Gasthuisstraat 20, Stiphout; 86. Wiesje Rutten, Koningstraat 16, Tegelen; 87. Theo Schrömbges, Kampstraat 20, Tegelen; 88. Alex Plette, Emstermate 13, Terwolde; 89. R. Smaulders, Warmoesstraat 16, Tilburg; 90. Frans Hulsebosch, Domineesweg 23, Tollebeek (N.O.P.); 91. Berend Koning, Haesderweg 56, Uddel; 92. Elke da Bondt, Markstr. 28, Utrecht; 93. Miranda de Vos, Goedestraat 17bis, Utrecht; 94. Inske Wijnhoven, Henseniusstraat 16, Venray; 95. Hiske Breman, woonachtig Plompverloren, Vreeland; 96. Marijke Corporaal, Nassaustr. 13, Vroomshoop; 97. Eef Jansen, Veerstraat 60, Wageningen; 98. Henk Bouw, Herenstraat 3, Weesp; 99. Ronnie Bloeming, Huydecoperweg 8A, Zaist; 100. Betty Verdonk, Seringenstraat 40, Zwolle.

(Advertentie)